

जन्मकर्मातपोयोगास्तयोस्तव च पुष्कलाः । ताभ्यां लिङ्गेऽर्चितो देवस्त्वया चायां युगे युगे ।

८५८

स एष रुद्रभक्तश्च केशवो रुद्रसम्भवः । सर्वरूपं भवं ज्ञात्वा लिङ्गमर्चयति प्रभुः ।

आत्मयोगाश्च तस्मिन् वै शास्त्रयोगाश्च शाश्वताः । एनमेवायजन् देवाः सिद्धाश्च परमर्षयः ।

प्रार्थयन्ति परं लोके स्थाणुमेकं स सर्वकृत् । कृष्ण एव हि यष्टव्यो यज्ञैश्चैव सनातनः ।

सर्वभूतभवं ज्ञात्वा लिङ्गमर्चति यः प्रभुः । तस्मिन्नभ्यधिकां प्रीतिं करोति वृषभध्वजः ।

॥ सञ्जय उवाच ॥ तस्य तदचनं श्रुत्वा द्रोणपुत्रो महारथः । नमस्कार रुद्राय वज्र मेने च केशवं ।

८५९

हृष्टरोमा च वश्यात्मा नमस्कृत्य महर्षये । वरूथिनीमभिप्रेक्ष्य ह्यवहारमकारयत् ।

ततः प्रत्यवहारोऽभूत् पाण्डवानां विश्राम्यते । कौरवाणाञ्च दीनानां द्रोणे युधि निपातिते ।

युद्धं कृत्वा दिनान् पञ्च द्रोणो हत्वा वरूथिनीं । ब्रह्मलोके गतो राजन् ब्राह्मणो वेदपारगः ।

इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि नारायणस्तोत्रपर्वणि व्यासवाक्ये द्वाधिकद्विंशतोऽध्यायः ॥ २०२ ॥

॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ तस्मिन्नतिरथे द्रोणे निहते पार्षतेन वै । मामकाः पाण्डवाश्चैव किमकुर्वन्ततः परं ।

॥ सञ्जय उवाच ॥ तस्मिन्नतिरथे द्रोणे निहते पार्षतेन वै । कौरवेषु च भग्रेषु कुन्तीपुत्रो धनञ्जयः ।

८६०

दृष्ट्वा सुमहदाश्चर्यमात्मनो विजयावहं । यदृच्छ्या गतं व्यासं पप्रच्छ भरतर्षभ ।

॥ अर्जुन उवाच ॥ संग्रामे न्यहनं शत्रून् शरौघैर्विमलैरहं । अग्रतो लक्षये यान्तं पुरुषं पावकप्रभं ।

ज्वलन्तं शूलमुद्यम्य यां दिशं प्रतिपद्यते । तस्यां दिशि विशीर्यन्ते शत्रोर्वा मे महामुने ।

तेन भग्नानरीन् सर्वान्मद्भग्नान्नन्यते जनः । तेन भग्नानि सैन्यानि पृष्ठतोऽनु ददाम्यहं ।

भगवंस्तन्ममाचक्ष को वै स पुरुषोत्तमः । शूलपाणिर्मया दृष्टस्तेजसा सूर्यसन्निभः ।

८६१

न पद्भ्यां स्पृशते भूमिं न च शूलं विमुञ्चति । शूलाच्छूलसहस्राणि निपेतुस्तस्य तेजसा ।

॥ व्यास उवाच ॥ प्रजापतीनां प्रथमं तेजसां पुरुषं प्रभुं । भुवनं भूर्भुवः देवं सर्वलोकेश्वरं प्रभुं ।

ईशानं वरदं पार्थ दृष्टवानसि शङ्करं । तं गच्छ शरणं देवं वरदं भुवनेश्वरं ।

महादेवं महात्मानमीशानं जटिलं शिवं । अचं महाभुजं रुद्रं शिखिनं चीरवाससं ।

महादेवं हरं स्थाणुं वरदं भुवनेश्वरं । जगत्प्रधानमधिकं जगत्प्रीतिमधोश्वरं ।

८६२

जगद्योनिं जगद्गोपं जयिनं जगतो गतिं । विश्वात्मानं विश्वसृजं विश्वमूर्तिं यशस्विनं ।

विश्वेश्वरं विश्वनरं कर्मणामोश्वरं प्रभुं । शम्भुं स्वयम्भुं भूतेशं भूतभयभवोद्भवं ।

योगं योगेश्वरं सर्वं सर्वलोकेश्वरेश्वरं । सर्वश्रेष्ठं जगच्छ्रेष्ठं वरिष्ठं परमेष्ठिनं ।

लोकत्रयविधातारमेकं लोकत्रयाश्रयं । सुदुर्जयं जगन्नाथं जन्ममृत्युजरातिगं ।

ज्ञानात्मानं ज्ञानगम्यं ज्ञानश्रेष्ठं सुदुर्विदं । दातारश्चैव भक्तानां प्रसादविहितान् वरान् ।

८६३

तस्य पारिषदा दिव्या रूपैर्नानाविधैर्विभोः । वामना जटिला मुण्डा ब्रह्मगीवा महोदराः ।

महाकाया महोत्साहा महाकर्षास्तथापरे । आननैर्विहतेः पादैः पार्थ वैश्वेय वैहतेः ।

ईदृशैः स महादेवः पूज्यमानो महेश्वरः । स शिवस्तात तेजस्वी प्रसादाद्याति तेऽयतः ।